

Tid til at plante frugttræer

Det er ikke uden grund at [frugttræer](#) de seneste år har fået en renæssance i de private haver. Om årsagen skyldes, at man gerne selv vil dyrke sine [æbler](#), [pærer](#), [blomme](#) mv. for at være sikker på at få god, frisk frugt med en god smag, der hverken er sprøjtet eller gødet. Eller det skyldes at mange frugttræer købes som prydræer, da de både har en smuk blomstring og frugtsætning, som for nogle bl.a. æblers vedkommende bliver siddende langt hen på vinteren, skal jeg ikke kunne sige.

Men en ting er sikkert, frugttræer bidrager med mange gode oplevelser. Hvem kan ikke huske fra sin barndom, at man har siddet oppe i et stort pæretræ og spist så mange pærer, at man fik ondt i maven. Eller at man har siddet inde om vinteren og set på at solsorte, sjaggere og andre drosler være travlt beskæftigede med at spise de sidste æbler på træet eller jorden.

Dertil kommer at udvalget af frugttræer er meget stort, både med hensyn til sorter og vækstform. Så uanset om man kun har en altan eller en meget lille have, kan der altid findes plads til et frugttræ. På altanen kan en svagtvoksende type i en krukke være en god løsning, i den lille have kan både æble, pære eller fersken espalieres opad øst-, syd- eller vestvendte mure og hegn – i dag er det muligt at købe træer, som med en tosidig forgrening er forberedt til dette brug.

Har man en lille have, hvor der kun er plads til et træ, findes der også æble og pæretræer med flere sorter på. Træerne kaldes familie pæretræ eller familie æbletræ, med disse træer, kan man både få tidlige frugter og frugter til efteråret/vinteren på samme træ. Dertil kommer at en stor del af frugttræerne kun sætter frugt, hvis de bestøves af en anden sort, kan denne mulighed være interessant – specielt, hvis der ikke findes andre frugttræer i nabolaget. Ønsker man sig et meget stort, højt æbletræ eller et træ med en højere siddende forgrening, så det bliver lettere at komme ind under træet med plæneklipperen, kan det også lade sig gøre.

Ikke alle træer og buske må beskæres om vinteren

Vintermånederne bruges ofte til beskæring af havens træer og buske. Primært fordi, der ikke er så meget andet at lave i haven, men også fordi det er lettere at se grenstrukturen. Derudover fylder det afskårne materiale meget mindre uden blade.

Dog bør man undlade at beskære kirsebær, blommer, mandel og andre stenfrugter i vinterhalvåret, når der ikke er blade på, da de åbne sår let angribes af forskellige svampesygdomme. Af samme grund kan det anbefales at desinficerer værktøjet, inden man begynder at beskære det næste træ.

De såkaldte blødere, birk, ahorn, valnød bør ikke beskæres sidst på vinteren, da de har en tidlig saftstigning, hvilket bevirker at træerne vil "bløde" meget fra sårene, som ikke ser pænt ud. Disse træer beskæres bedst inden nytår eller juli/august måned.

Kim Tang
Landskabsarkitekt, fagkonsulent Danske Anlægsgartnere